

Det handler om mennesker

Da jeg for et par år siden ferierte i USA, var jeg innom en sportsforretning. Nesten som vanlig, ble jeg av den unge, høflige ekspeditøren spurt hvor jeg kom fra. Jeg ba ham gjette, og han kom raskt fram til Skandinavia, men da han fikk nei på Sverige og Danmark, var det stopp. Da jeg selv forslo Norge, ble han nesten litt forlegen.

"Selvfølgelig, det burde jeg visst. Det er jo dere som gjør rent bord i alle vinter-OL og ski-VM".

Og det er jo sånt vi liker å høre. Vi vil gjenkjennes som en idrettsnasjon; som et kjernesunt folk, med nærhet til vakker natur og frisk luft.

Så opplever vi altså en tragedie som er så enorm at vi knapt kan fatte det. Aviser og tidsskrifter, radio- og TV-programmer; også utenlandske, er fulle av kommentarer og refleksjoner. På godt og vondt kommer Norge og det norske folk inn i stuene verden over. Til og med i USA, hvor de oftest har mer enn nok med seg og sitt.

Amerikanerne har opplevd terror og massakrer mer enn de fleste, og nå, når jeg er tilbake i USA og får de grufulle nyhetene hjemmefra, opplever jeg en "felles skjebne, felles trøst"- holdning når jeg forteller hvor jeg kommer fra. Alle vil uttrykke sin medfølelse. De sammenligner situasjonen med Oklahoma i 1995, der en av deres egne med en hjemmelaget "gjødsekbombe", drepte og lemlestet.

Det som imidlertid imponerer de fleste her borte, er måten vi som nasjon har reagert på. Som en jeg møtte uttrykte det:

"Når jeg går av med pensjon, har jeg bestemt meg for å reise rundt i verden, og jeg tror jeg starter med Norge. Jeg vil så gjerne, på nært hold, oppleve dette landet og folket som kan møte slike ugjerninger med kjærlighet og omsorg for hverandre i stedet for hat og hevntanker".

Målet må være at vi fortsatt kan oppføre oss slik når vi har fått tragedien på litt avstand. At vår deltagelse og varme ikke bare har vært et utslag av et øyeblikks sjokk og sorg, men at vi nordmenn i bunn og grunn er omtensomme og hensynsfulle mennesker.

Om kort tid starter kommunevalgekampen, en valgkamp som ganske sikkert vil preges av dette uhyrlige som har skjedd. Forhåpentligvis blir det mindre "kamp" og negativ tolkning av politiske motstanderes budskap, og heller større fokus på hva en selv vil legge vekt på om en får velgernes gunst i september.

Det har skjedd svært mye positivt i Drammen de siste årene. Selv om Omdømmeprojektet avsluttes, må arbeidet med å gjøre Drammen til en god by å leve og arbeide i, fortsette.

Mitt ønske for byen er større aksept for mangfold og forskjellighet, samtidig som vi hegner om uenigheten og debatten. Alle ønsker vi et samfunn der vi kan føle vekst og trivsel; det er bare veien mot målet vi ikke alltid er enige om.